

ಜೆ.ವಿ. ಪ್ರಭು

ಒಮ್ಮೆಯ ಹೆದ್ದಾರಿ-4, ಬೆಂಗಳೂರಿನಿಂದ 30 ಕಿ.ಮೀ. ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ದಾಖ್ಯಾಪೇಟಿ ಕ್ರಸ್‌ ಒಣಿ ಇದ್ದ ಏಸ್‌ಕ್ರೀಎ ಪಾಲ್‌ರ್ ಎದುರು ಬಂದು ನಿತ್ಯ ಅವರ ಸ್ವಾಂಚೇತ್ರ ಕಾರು. ಸಮಯ, ಮಧ್ಯಾಹ್ನ 3 ಗಂಟೆ. ಕಾರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಯುವಕ, ಸೀವ್ ಯುವತಿ ಮಾತ್ರ ಇದ್ದಾರೆ. ಕಾರಲ್ಲಿದ್ದ ಯುವಕ, ಯುವತಿಯನ್ನು ಏನೇಂ ಅಂದು ಭೇದಿಸಿದ. ಯುವತಿ ನಕ್ಕಳು. ಯುವಕ ಕಾರಿಂದಿದವನೇ ರಸ್ತೆ ದಾಟಿ ಬಂದ. ಆ ಕಡೆಗೆ ಕುತ್ತಾಹಲದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಏಸ್‌ಕ್ರೀಎ ಪಾಲ್‌ರ್ ಮಾಲೀಕ ಫಯಾಜ್ ಅವನತ್ತು ನೋಡಿ ನಕ್ಕೆ.

‘ಏಸ್‌ಕ್ರೀಎ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು.’

‘ಇಲ್ಲೋ ತಿನಿರಾ? ತಗೊಂಡು ಹೋಗ್ಗಿರಾ?’

‘ಇಲ್ಲೋ ಕಾರಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ತಿನಿಬಿ, ಎರಡು ಕಪ್ ಏಸ್‌ಕ್ರೀಎ ಕೊಡಿ’ ಎಂದ ಯುವಕ.

ಫಯಾಜ್ ಏಸ್‌ಕ್ರೀಎ ಕೊಡಲು ಹಿಂತಿರುಗಿದ. ಆ ಕ್ಷಣಿ ಮಾತ್ರದಲ್ಲೇ ನಡೆದ ಫೋನೆ ಯಾರಿಗೂ ಅಥವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಇದಕ್ಕಿಂತ ಕಾರಿನಿಂದ ಭಾರಿ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿ ಬಂತು. ‘ಫಟ್!’ ಎಂಬ ಸದ್ದಿನೋಂದಿಗೆ ಯುವತಿ ಬೆಂಕಿಯ ಜ್ಞಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಹೋಗಿದ್ದಳು.

ಶಬ್ದ ಕೇಳಿದ ಯುವಕ ಅತ್ಯ ದಿಟ್ಟಿಸಿ, ‘ಅಲಿಲಾ!’ ಎಂದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಅರುಚುತ್ತಾ ಅತ್ಯ ಛಾಳಿದ. ಜನರ ಗುಂಪು ಕಾರ್ ಬಳಿ ಜಮಾಯಿಸಿತು.

ಕಾರೆಲ್ಲಾ ಮಾಮೂಲಾಗೇ ಇದೆ. ಆದರೆ, ಯುವತಿ ಮಾತ್ರ ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ದ್ವಾಳಿ. ಅವಳ ದೇಹದ ಮೇಲ್ಮೈಗ ಮಾತ್ರ ಉರಿಯುತ್ತಿದೆ.

ಜನರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಬೆಂಕಿ ಹತ್ತಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಯುವತಿಯನ್ನು ಕಾರಿಂದ ಹೇಳಿಕ್ಕೇಂದ ಯುವಕ. ಅಷ್ಟುತ್ತಿಗಾಗಲೆ ಅವಳ ದೇಹ, ಮುಖ, ತಲೆ ಭಾಗ ಉರಿದು ಕರಕಲಾಗಿತ್ತು. ದೇಹದ ತಳಭಾಗ, ಕಾಲು, ಕೈಗಳಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಬೆಂಕಿ ಸೋಳರಲ್ಲಿ. ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಯುವತಿ ಹಾತಾತ್ಮಗಿ ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ.

ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದಲ್ಲೇ ಸೈರ್ನೋ ಮಾಡುತ್ತಾ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅಂಬ್ಯುಲೆನ್ಸ್ ಬಂದಿತ್ತು.

★★★

‘ಯುವತಿಗೆ ಬೆಂಕಿ ಹೇಗೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿದೆಯ್ಯೇ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯಾಗಿತ್ತು. ಇನ್ನು ಗಮ್ಮತ್ತು ವಿನಪ್ಪು ಅಂದರೆ, ಕಾರಿನ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಯುವತಿ ಯುವಕ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದ ಆಸನಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೆರೆಲ್ಲೂ ಸುಟ್ಟಿಲ್ಲ ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಯುವತಿಯ ಕಾಲು, ಕೈಗಳೂ ಬೆಂಕಿ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಆಕ ಜೊಡಿದಾರ್ ಸಹ ಕೇಳಬಾಗದಲ್ಲಿ ಸುಟ್ಟಿಲ್ಲ’ ಎಂದು ವಿವರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಇನ್ನಾಷ್ಟೇಕ್ಕರ್ ವಿಜಯ್.

ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ದನ್ನ ಸಮಯನೇ ಕೇಳುತ್ತಾ ಪೋಟೊಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಶಾಸಗಿ